

VYTRŽENÍ

MARK JANTZI

(Morava, květen 2008)

Předpokládám, že jste se všichni setkali s učením o „vytržení“. Rád bych vás provedl Božím slovem, abychom viděli, co se v něm na toto téma říká. Doufám, že máte otevřenou mysl a dopustíte Božímu slovu, aby bylo soudcem. Věřím, že toto téma je velmi důležitým učením pro poslední dobu a měli bychom mu porozumět.

Nejdříve musím uvést, že toto učení není staré více než 180 let. Doposud jsem nenašel žádný věrohodný důkaz, že by před rokem 1830 církev učení o vytržení věřila či je kázala v té podobě, jak se vyučuje dnes. V roce 1830 měla osmnáctiletá dívka (Margaret MacDonald) ze Skotska vizi, ve které viděla Kristovu nevěstu, jak byla vzata vzhůru k setkání s Pánem. Tato dívka byla členkou sboru Edwarda Irvinga v Glasgow ve Skotsku. V té době tam působili i John Darby a C. I. Scofield, kteří o tuto vizi opřeli svůj názor, že předpovídá doslovné fyzické vzetí svatých v tajné události vytržení poslední doby. Toto učení pak začali kázat ve všech církvích, se kterými byli v kontaktu. Učení se velice rychle rozšířilo a stalo se velmi populárním.

Pokud se o tyto věci hlouběji zajímáte, podařilo se mi získat přesný přepis vize, kterou ta dívka skutečně viděla. Když jsem pak četl, co o ní ona sama řekla, byl jsem docela překvapen. Vyplývá z toho totiž, že ani ona nebyla toho názoru, že výkladem její vize je vytržení, tj. doktrína snadného úniku. Naopak, viděla Boží soud a Boží jednání v temných a těžkých časech. Viděla potřebu pokání mezi svatými Božími. Viděla Kristovu nevěstu a Jeho příchod do Jeho „duchovního“ chrámu. Dívka se jasně vyjádřila, že viděla „duchovní“, nikoliv „přirozenou“ věc. Vzhledem k tomu, co jsem ve vizi četl, nechápu, jak mohli ti lidé kdy přijít s tímto učením. Dovolte, abych nyní prošel šest či sedm věcí, které podle mne tvoří základ tohoto učení. A srovnajme si, zda jste se setkali s něčím podobným.

1. Nastane fyzický přesun věřících do nějaké oblasti na nebi.

2. Bude to náhlé, tiché, tajné a v okamžení.

3. V zásadě se o tom učí jako o události, která nastane před velkým soužením, ačkoliv někteří učí o sedmiletém soužení, uprostřed něhož nastane vytržení.

Oni tudíž učí, že poslední, sedmdesátý týden (posledních sedm let) z Danielova proroctví v Danielovi 9:24-27 se dosud nenaplnil. Pokud bychom ale měli čas, mohl bych vás vzít do Daniela a ukázal bych vám přesný význam toho, co Daniel napsal. Tři a půl let z oněch sedmi bylo totiž naplněno skrze osobní fyzický život Ježíše Krista, v letech Jeho služby zde na zemi. Takže nás nečeká sedm let velkého soužení, jak učí ti, kdo vyučují doktríně vytržení. Nikde v Písmu nenalezneme místo, kde by číslice 7 reprezentovala „soužení“. „Sedm“ je plnost týdne (hebrejské slovo pro číslici sedm je slovo, které také znamená plnost, kompletnost – pozn. překl.). Sedmý den je týden u konce. Číslice 8 reprezentuje „nový počátek“, je to počátek nového týdne. Tato čísla mají v Božím harmonogramu své pevné místo. Bůh se drží svého časového plánu.

4. Podle doktríny „vytržení“ je záměrem vytržení ochránit Boží lid před velkým soužením a časem Jákobova soužení. V Bibli existuje verš týkající se tzv. Jákobova soužení.¹ Výkladem tohoto termínu (s čímž bych pravděpodobně souhlasil) je, že přichází velmi obtížné období pro židovský lid. Zastánci doktríny vytržení říkají, že je potřeba, abychom byli přeneseni ze země, aby Jákob mohl projít svým soužením a my s ním na tom neměli podíl. Bůh tak bude moci jednat se vzpurnými židy, kteří nepřijali Ježíše jako Krista. (Ničemu z toho ani zdaleka nevěřím, jen nastiňuji pilíře toho učení.)

5. Doktrína „vytržení“ učí, že během soužení bude celá země zničena.

6. Díky „vytržení“ budeme přeneseni na „svatební hostinu Beránka a Jeho nevěsty“.

A tak na nějaké vzdálené planetě či někde jinde (v oblacích, na nebi, prostě někde) bude prostřen velký hodovní stůl a proběhne velická slavnost, na níž bude mít Ježíš svatbu se svou nevěstou.

¹ Jeremiáš 30:7 – „Ach, nebo veliký jest den tento, tak že nebylo žádného jemu podobného. Ale jakť koli čas jest ssoužení Jákobova, předceť z něho vysvobozen bude.“

Četl jsem některé z knih, které napsali naši současníci, jako Hal Lindsay či Tim LaHaye (autor série knih *Left behind* [Zanechán]). Je velmi mnoho lidí, kteří o těchto věcech v posledních dvaceti, třiceti letech psali.

7. Spravedliví budou odneseni, ale nespravedliví budou zanecháni zde. Jinými slovy to znamená, že Bůh prakticky vyhladí všechny převrácené, zatímco svatí uniknou.

8. Ještě zbývá dodat, že podle tohoto učení odejde i Duch svatý. Je velmi nepochopitelné, jak budou za nepřítomnosti Ducha svatého v průběhu velkého soužení zachraňování a přivádění ke Kristu všichni ti vzpurní židé, kteří nebyli spaseni v době, kdy byl Duch svatý přítomen.

Bratří, potřebujeme porozumět Božím cestám. Pokud věříme tomu, že Bůh musí odnést spravedlivé či je přesunout někam do nebe, než uvede soud na bezbožné, pak, zdá se, mylně interpretujeme většinu Bible. Podívejme se na to podrobněji. Můžeme začít u Noema a potopy.

Noe nebyl vytržen. Někteří by mohli namítnout: „Ó ano, byl vyzdvižen nad zem.“ To však bylo proto, že země byla zaplavena. Nebylo by jednodušší, kdyby Bůh Noema a těch pár zvířat prostě vytrhl? Myslím přitom na téměř 120 let, které Noe strávil stavěním archy. Toto stavební dílo a všechn sběr potravy stál tak nezměrné úsilí! Amen. Noe nebyl vytržen, byl tam, když přišla potopa. A právě vody potopy vyzdvihly archu nad zem. Noe nebyl odnesen pryč od zkušenosti potopy. Zůstal tam, na zaplavené zemi, a v téže chvíli byl skryt Bohem!

Pojďme se podívat i na izraelský národ, když vycházel z Egypta. Nastalo deset ran. V průběhu prvních tří ran izraelské děti trpěly spolu s Egypťskými. Tyto tři rány nebyly tak devastující, ale byly neštěstím, určitě nebyly příjemné. Avšak jakmile se dostaneme ke čtvrté ráně, Bůh říká Mojžíšovi: „Oddělím dnes Egypťské a Izraelské, učiním mezi nimi rozdíl.“² A oni nežili od sebe nijak daleko. Bůh byl schopen směřovat svůj soud (můžeme říci svůj hněv) proti Egypťským, aniž by se dotkl Izraelců. Tma, což byla tuším devátá rána, byla jen v Egyptě, ne

² Exodus 8:22-23 – „A oddělím v ten den zemi Gesen, v níž lid můj zůstává, aby tam nebylo směsice té; abys věděl, že jsem já Hospodin u prostřed země. A vysvobozením rozdíl učiním mezi lidem svým a lidem tvým. Zítra bude znamení toto.“

v Gošenu, kde Izraelci bydleli.³ V Egyptě byla po tři dny taková tma, že se nikdo neodvažoval vstát z místa, kde byl. To už je podle mě pořádná tma. Myslím, že nám tady chybí srovnání. A přesto je řečeno, že v zemi Gošen měli světlo.

A tak bychom mohli pokračovat – čtvrtá, pátá, šestá, sedmá, osmá, devátá a desátá rána postihly pouze Egypt. Nejhroznější ze všech byla samozřejmě desátá rána. Nešlo jen o zničení úrody. Nepadaly jen kroupy. Po celé Egyptské zemi byli zabíjeni prvorození, a přesto Bůh zaopatřil děti Izraele. Ochranou pro ně bylo přikrytí krví beránka. Proto i nyní je Bůh dostatečně schopen skrýt nás pod krví Beránka Ježíše Krista, zatímco čistí nespravedlnost, strhává království tohoto převráceného světa a ustanovuje věčné království Boží.

Podívejme se nyní na pár veršů, týkajících se „zničení země“. Nevěřím totiž, že dojde ke zničení přirozené země, jak se někteří domnívají. Druhá Petrova 3:10: *„Přijdeť zajisté den Páně, jako zloděj v noci, v kteréžto nebesa jako v prudkosti vichru pominou, a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny budou.“*

Bratří, jazyk tohoto verše ukrývá mnohé. Vím, že vaše česká Bible výslovně neříká, že skutky budou spáleny, ale Bible KJV se o tom takto zmiňuje. Říká, že skutky země budou spáleny: *„...i ty skutky, které jsou na ní, vypáleny budou.“*

Nyní se podívejme na to, co je míněno slovem „živlové“ (dle řečtiny „prvky“ – pozn. překl.) v tomto verši. Naše angličtina má ustálené porozumění, co slovo „prvky“ znamená. Když jsme měli hodiny chemie, učili jsme se tabulku prvků. Rozumíte? Bylo tam helium, vodík, kyslík a tak dále. Pak je tam železo, měď, zinek, je jich více než sto. Pokud bychom měli tento verš vykládat přirozeně, tak jak chápeme chemické prvky, mohli bychom říct, že vše, z čeho je země vytvořena, bude usmaženo a spáleno na škvarek.

Vyhledal jsem si ono slovo v konkordanci. Slovo „prvky“ nebo „živly“ je řecké slovo „stoicheion“ odvozené od slovesa „stoicheo“, které znamená česky: srovnat do řady, jít v jednom šiku, držet krok jako při

³ Exodus 10:21-23 – „I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, a bude tma na zemi Egyptské, a makati ji budou. I vztáhl Mojžíš ruku svou k nebi, a byla tma přehustá po vsí zemi Egyptské za tři dni. Aniž viděl jeden druhého, a aniž kdo vstal z místa svého za tři dni; ale synové Izraelští všickni měli světlo v příbytcích svých.“

vojenském pochodu. Jde tedy o „uspořádání v určitém řádu, sérii principiálních, základních, elementárních věcí“.

Pokud rozumíme šiku či řazení vojenské jednotky, pak rozumíme, jak satan drží tento svět. Jeho lidé jsou rozmístěni přesně na těch místech, kde chce, aby ovládali svět. Ani ta nejdokonalejší demokracie nebude nikdy Božím královstvím. Satan má stále prsty v každé demokracii, kde lidé volí své vůdce, ať v politice, či v církevních organizacích. A tak tam, kde má satan vše pěkně v jednom šiku a na povel, je ten jednotný pochodový krok v sevřených řadách. Je velitelem velmi veliké armády, jednotky jej poslouchají, všechny v jednom šiku, padlí andělé, moci, panstva a nižší démoni (žádosti, hněvu, vzpoury, závislosti a tomu podobných věcí). Satan je vede v jednom šiku.

Ve 3. kapitole 2. Petrovy epištoly je řečeno, že toto uspořádání se náhle zhroutí. Slovo, které je zde použito – „rozplynou se“, znamená: rozplynout se, uvolnit se, rozbít se, zničit, rozpustit se a rozpojit se. Satanovo sevření bude v den Páně uvolněno.

Dovolte, abych vás provedl několika biblickými verši, které dokládají, že přirozená země nebude zničena. Nejprve se podívejme, co Bůh řekl Noemovi.

Genesis 8:22 – *„Nýbrž dokavadž země trvati bude, setí a žeň, studeno i horko, léto a zima, den také a noc nepřestanou.“*

Izaiáš 66:22 – *„Nebo jakož ta nebesa nová, a země ta nová, kterouž já učiním, stane (zůstane) přede mnou, praví Hospodin, tak stane (zůstane) símě vaše a jméno vaše.“*

Deuteronomium 4:40 – *„Protož ostříhej po všechny dny ustanovení a přikázání jeho, kteráž já dnes přikazuji tobě, aby dobře bylo tobě i synům tvým po tobě, a abys prodlil dnů v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě navěky.“* (Upraveno podle hebr. orig.: „kol yom“ – navěky, na všechny dny.)

Žalm 78:69 – *„A vystavěl sobě, jako hrad vysoký, svatyni svou, jako zemi, kterouž utvrdil na věky.“*

Žalm 104:5 – *„Založil zemi na sloupích jejích, tak že se nepohne na věky věků.“*

Kazatel 1:4 – *„Věk pomíjí, a jiný věk nastává, ačkoli země na věky trvá.“*

Kniha Zjevení 20:4 nám říká, že vítězové budou spravovat zemi a vládnout na ní s Kristem po tisíc let. To se stane po velkém soužení. Bude na hromadě popela setí a žeň? Budeme s Kristem vládnout nad zemí seškvařenou nukleárním výbuchem? A jen tak mimochodem, netvrdím, že se satan nepokusí odpálit pár nukleárních bomb. O ničem jiném nesní! Touží zcela zničit zemi, ale Bůh to nedopustí, a věřím, že použije lidi – Boží syny, kteří převezmou autoritu nad pokusem o zničení, a zastaví ho.

Nyní se podívejme na pár dalších veršů z pohledu svatební hostiny Beránkovy v oblacích. Co se o svatební hostině říká v Písmu:

Matouš 22:2 – *„Podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž učinil svadbu synu svému.“*

Další verše v této pasáži se týkají pozvání na svatbu a mnohých, kteří se vymlouvali a nepřišli na svatební hostinu. A tak nakonec přivedli na svatební hostinu mnoho, mnoho jiných a: *„Tehdy všed král, aby pohleděl na hodovníky, uzřel tam člověka neoděného rouchem svadebním. I řekl jemu: Příteli, kteraks ty sem všel, nemaje roucha svadebního? A on oněměl. Tedy řekl král služebníkům: Svížíce nohy jeho i ruce, vezměte ho, a uvrztež jej do temností zevnitřních. Tamť bude pláč a škřípení zubů. Nebo mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.“* (verše 11-14)

Mnozí budou toužit vstoupit, ale nebudou moci. Pokud toto je svatba Beránkova v oblacích a hosté byli vytrženi na hostinu, jak je možné, že tam byl člověk bez svatebního roucha? Spletl se snad Bůh a vytrhl omylem špatného člověka? Ne! To není možné. Dovolte abych vám, bratří, něco řekl. Svatební hostina Beránka Božího (jímž je Ježíš Kristus) probíhá právě teď. Nesytíme se na ní sice kuřaty, sytíme se z života Ježíše Krista. Můžete se zúčastnit právě nyní! Nyní můžete vstoupit na hostinu! Haleluja!

Podívejme se ještě na další verše:

2. Tessalonicenským 2:1: *„Prosímet’ pak vás, bratří, skrze příští (příchod) Pána našeho Jezukrista a naše shromáždění v něj...“*

V tomto verši je řecké slovo „parousia“ přeloženo jako příští neboli příchod. Parousia není ani české, ani anglické slovo. Je to řecké slovo a já bych se ho pro vás pokusil definovat. Znamená, že až Ježíš přijde, už zůstane. Obsahuje to „pokračující, zůstávající, trvalou přítomnost toho,

kdo přichází, od času jeho příchodu dále“. Všimněte si, že ve významu tohoto slova je rozdílné poselství. Znamená to slovo, že někdo jen přijde a zas letí, a když vás míjí, chňapne po vás a odnese vás s sebou někam pryč? Anebo přijde, zmocní se vás a zůstane s vámi tam, kde jste? Parousia znamená, že přichází a že zůstává. Neodletí s námi někam do vyšších vrstev atmosféry.

Pamatujme na význam těchto slov. Když Bůh vedl svým Duchem svatým apoštoly, aby zapsali tato konkrétní slova, věděl přesně, co nám chce říci. Apoštol Pavel nebyl hloupý nevědomý muž. Byl to člověk s vysokým vzděláním a širokou slovní zásobou, bohužel překladatelé nám po sobě zanechali velmi nejasný význam některých z těchto slov.

Pojďme do třetího verše:

2. Tessalonicenským 2:3 – *„Nesvediž vás žádný nižádným obyčejem. Neboť nenastane den Páně, leč až první přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hřícha, syn zatracení.“*

Máte ve své české Bibli lepší slovo než odpadnutí (falling away)? V češtině je „odstoupení“. Bylo by lépe, kdyby tam byl použit silnější výraz než „odpadnutí“ či „odstoupení“. Řecké slovo na tom místě je „apostasias“ a znamená: vzpoura, rebelie, zběhnutí od pravdy. Pokud se voják, který je na bojišti, rozhodne zběhnout (což je význam onoho slova) od svých povinností, nebude bojovat. Víme, že takového chytí, odsoudí a popraví.

Můj bratr byl v padesátých letech v Korejské válce. Byl tam i Ritin otec. Vyprávěl nám, že někteří vojáci dostali povel k útoku, ale obrátili se a prchali. Velitel přikázal obsluze kulometu, aby je postřílela, slovy: „Zastřel je, řekl jsem útok, ne ústup!“

Věřte tomu nebo ne, mám to z úst svého vlastního bratra. Zběhnutí, vzpoura, rebelie je v Božích očích mnohem vážnější přečin než v armádě. Abyste mohli od něčeho odpaďnout, musíte toho nejdříve být součástí. A jediný, kdo někdy znal Pána a je schopen odpaďnout, zběhnout, je církev.

V tomto verši Pán říká, že dříve, než přijde den Páně, nastanou dvě věci:

1. Církev se dostane do vzpoury a odpaďne.
2. Člověk hříchu, antikrist, má být zjeven.

Vzpouira již nyní zachvacuje církev, tato podmínka je splněna. Pokud věříte ve vytržení před soužením, pak si můžete říci, že den Páně ještě nepříjde, protože jsme dosud nebyli vytrženi. Je to tak? Pokud Pavel věřil ve vytržení před velkým soužením, tak by to na tomto místě zmínil. Byla by to jeho třetí podmínka, která musí být před dnem Páně naplněna.

Nyní se ve čtvrtém verši podívejme na člověka hříchu, syna zatracení.

2. Tessalonicenským 2:4 – *„Protivící a povyšující se nade všecko, což slove Bůh, aneb čemuž se děje Božská čest, tak že se v chrámě Božím jako Bůh posadí, počínaje sobě, jako by byl Bůh.“*

Bratří, musíme porozumět novozákonní definici „chrámu“, zejména z pera apoštola Pavla. Co je Božím chrámem podle Pavla?

1. Korintským 3:16 – *„Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá?“*

Lidé, kteří věří doktríně vytržení, řeknou: „V Izraeli musí znovu stát židovský chrám, ale dosud ho nepostavili, proto tyto události ještě nemohou nastat. Ještě nenastává zjevení antikrista.“

Židé však, bratří, nemusejí stavět chrám, aby mohl Ježíš Kristus přijít. Satan již proniká do Boží církve (Božího chrámu). Proniká dovnitř a zve sám sebe dál. Již nyní znečišťuje chrám Božího lidu. Už má křesťany, kteří uctívají něco, co není Bůh. Bible říká, že satan chce být v chrámu a chce být uctíván. Mimochodem, uvědomujete si, že satan je velmi náboženský? Miluje náboženství a uctívání až potud, pokud je uctíván on sám. Samozřejmě se mu nelíbí, když uctíváme Ježíše Krista.

Nyní přeskočme do verše sedm. Toto je nejobtížnější verš v celé kapitole. Nejdříve si ho přečteme v Kralické bibli a pak jej přečtu v doslovném J. P. Greenově meziřádkovém překladu Bible (J. P. Green, Interlinear Bible), protože v Kralické bibli to nepřeložili přesně.

2. Tessalonicenským 2:7 – *„Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, kterýž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen.“*

Zde je základ učení, podle něhož Duch svatý dosud zdržuje (drží) (a já věřím, že tomu tak je) „tajemství nepravosti“. Drží dosud satana, aby nemohl provést svůj velký tah. Slovo „zdržuje“ nás odkazuje na něco, co ďáblu brání, „až by byl z prostředku vyvržen“. Znamená také drží, brání.

Problém v tomto verši je ve frázi: „až by ten ... z prostředku byl vyvržen.“ Bible KJV v podstatě říká, že tajemství nepravosti již pracuje a bude pracovat, dokud nedojde do určitého bodu. Bible KJV říká, že satan stojí v cestě, a že v určitém bodě bude odstraněn z cesty. Někteří by se tak alespoň mohli domnívat. To však není to, co Bible v řeckém textu říká. Zde je doslovný meziřádkový překlad:

„Neboť tajemství bezzákonnosti již působí, jen on nyní zdržuje, dokud to (tajemství bezzákonnosti) nevyjde z prostředku.“

Zprostřed vyjde antikrist. Duch svatý jej dosud drží, až do chvíle, kdy se zjeví antikrist přímo uprostřed církve. Zdá se, že je nám tím řečeno, že duch antikrista vyjde ze středu církve, zprostřed procesu, praktik či zvyků náboženství. Amen.

Nyní se zastavme u „odstranění“ Ducha svatého, tak jak mu věří mnozí, kteří učí doktrínu vytržení. Tento oddíl, který mluví o tom, že Duch svatý přestane zdržovat d'ábla, ani zdaleka nenaznačuje, že by měl být Duch svatý ze země vzat. Bůh by v žádném případě jen tak neodňal svou přítomnost ze země, a nevydal ji tak zcela nespoutaným touhám satana a nedovolil mu úplně vyhladit všechno Boží stvoření. Ne! My, Boží synové, zde budeme uprostřed soužení a Duch svatý rovněž.

Asi už jsem z 2. Tessalonicenským četl dost. Ještě mi dovolu, abych se letmo dotkl vyvolených. Vraťme se do Matouše 24.

Matouš 24:24 – ***„Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli, (by možné bylo,) také i vyvolené.“***

Matouš 24:22 – ***„A byť nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené ukráceni budou ti dnové.“***

Projděte si celý Nový zákon a vyhledejte si slovo „vyvolení“. Mluví vždy o znovuzrozeném Božím lidu. Někteří kazatelé věří, že se jedná pouze o židy, dokonce o židy, kteří nevěří v Ježíše. Ale to není novozákonní definice slova „vyvolený“. Výše uvedené verše se vztahují na nás. My jsme z „vyvolených“, proto zde budeme během doby velkého soužení. Proto říkám, že vám náleží duchovně se připravit na to, co má přijít.

Vraťme se nyní ještě o pár veršů zpět.

Matouš 24:15-16 – *„Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém, (kdo čte, rozuměj,) tehdy ti, kteříž by byli v Judstvu, necht' utekou na hory.“*

Ta „ohavnost zpuštění“ je satan. Ježíš nám říká, abychom, až ho uvidíme „stát na místě svatém“, utekli k horám. Neznamená to utíkat k přirozeným horám. Znamená to, že máme vystoupit výše v Pánu, vystoupit na vyšší místo, než jsme kdy byli, abychom začali vzývat jméno Páně ve všech svých potřebách. Amen.

A co ten chrám, svatyně? Je zjevné, že nyní nemají židé v Jeruzalémě chrám se svatyní. Upřímně, nemyslím si, že kdy budou mít příležitost tam chrám obnovit. Nemohou odstranit „Dóm skály“, který byl na tom místě na chrámovém pahorku před mnoha lety postaven. Je to muslimská mešita, která je pro muslimy velmi důležitým místem. Takže ještě jednou, my věřící jsme chrámem Páně.⁴ Jako jednotlivec jsem chrám Páně. Mám „vnější nádvoří“, což je mé tělo, mám svatyni, což je má duše, a mám svatyni svatých, což je duch v mém nitru propojený a komunikující s Duchem Božím.

Do našeho ducha se satan dostat nemůže, může však mít velký vliv na naši duši (naši svatyni). Naše duše zahrnuje naše myšlenky, naše emoce, naši vůli a naše touhy. Zde vidíme druhý způsob, jak satan znečistil církev. Znečistil Boží svaté v jejich duších, a v důsledku toho chtějí žít jako svět. O životě ve svatosti se již příliš nekáže.

Podívejme se na dalších pár veršů o tom, kdo bude vzat ze země. Budou to svatí, nebo nespravedliví lidé? Přitom mějme na mysli, že mluvíme o příchodu „plnosti“ Božího království, v němž nebude v tomto světě žádná nespravedlnost. Vraťme se tedy zpět do Matouše 24 do verše 29. To je na samý konec soužení.

Matouš 24:29 – *„A hned po ssoužení těch dnů slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého, a hvězdy budou padat s nebe, a moci nebeské budou se pohybovati.“*

Toto je duchovní jazyk. Nemusím vám vysvětlovat, bratří, symboliku hvězd. Máme fotbalové hvězdy, máme hvězdy Hollywoodu a filmové hvězdy. Takový druh hvězd bude padat, speciálně hvězdy, které jsou veřejně známé jako zbožné. Mnohé takové hvězdy jsme již viděli zde

⁴ 1. Korintským 3:16-17, 2. Korintským 6:16

v Americe padnout. Populární televizní evangelista byl přistižen s prostitutkou. Pastor megacírky byl zase přistižen v homosexuálním vztahu, podobně jeden velmi známý prorok. Toto je význam padajících hvězd. Je zjevné, že padnou ještě mnozí jiní. Pamatujme, že budeme svědky těchto věcí okamžitě po soužení těch dnů.

Matouš 24:31 – „A tehdyt' se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tuť budou kvílití všecka pokolení země, a uzříť Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s mocí a slavou velikou. Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, a shromáždít' vyvolené jeho ode čtyř větrů, od končin nebes až do končin jejich.“

Nepřijde jen proto, aby shromáždil židy. Budou to vyvolení (všichni svatí). V té době nastane veliká sklizeň.

Otočme si nyní do Matouše 13. Je zde podobenství o rozsévači. Mějme na paměti, že rozsévač rozséval obilí a ďábel nasekal koukol mezi pšenici. Služebníci řekli: „Chceš, abychom šli a vytrhali koukol?“ On jim odvětil: „Nevytrhávejte jej, protože pokud vytrháte koukol, vykořeníte s ním i pšenici.“ Přečtěme si to:

Matouš 13:29-30 – „On pak odpověděl: Nikoli, abyste trhající koukol, spolu s ním nevytrhali pšenice. Nechte at' obé spolu roste až do žně. A v čas žně díím žencům: Vytrhejte nejprv koukol a svažte jej v snopky k spálení, ale pšenici shromážd'te do stodoly mé.“

Na tomto místě bych vás rád upozornil na to, že Pán říká, že koukol bude sklizen jako první, svázán a spálen, poté je sklizena i pšenice. Výklad tohoto podobenství nám dává od 37. verše:

Matouš 13:37-38 – „On pak odpovídaje, řekl jim: Rozsevač dobrého semene jest Syn člověka. A pole jest tento svět, dobré pak sítě jsou synové království, ale koukol jsou synové toho zlostníka.“

Dobré sítě jsou synové království (v hebrejštině je použito slovo synové, nikoliv děti) a koukol jsou synové zlostníka. Kdo bude sklizen první? Převrácení!

Matouš 13:39-43 – „A nepřítel, kterýž jej rozsívá, jestiť ďábel, žeň pak jest skonání světa, a ženci jsou andělé. Protož jakož vybrán bývá koukol a ohněm spálen, takt' bude při skonání tohoto světa. Pošle Syn člověka anděly své, i vyberout' z království jeho všecka pohoršení, i ty, kteříž činí nepravost, a uvrhout' je do peci ohnivé. Tamť bude pláč

a škřípení zubů. A tehdyžť spravedliví stkvíti se budou jako slunce v království Otce svého. Kdo má uši k slyšení, slyš.“

Nyní pojďme do 17. kapitoly Lukáše. Mluví se zde o Pánově druhém příchodu.

Lukáš 17:34-36 – „Pravímť vám: V tu noc budou dva na loži jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. Dvě budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhá opuštěna. Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn.“

Pravděpodobně jste zde v České republice neviděli film „Left behind“. Je to film o vytržení. Děj filmu je v krátkosti asi takovýto: Dobrá zbožná žena spí se svým tvrdohlavým, vzpurným manželem na manželské posteli. On se ráno probudí a zjistí, že jeho žena je pryč. Byla vytržena! Již jsme četli, co je psáno v Matouši 13. Je tam, že převrácení budou odstraněni a zničení nejdříve. Povšimněte si, že v Lukáši je také napsáno, že jeden bude vzat a druhý zanechán. V Matouši však nezazněla otázka na Pána, kterou zaznamenali zde v Lukáši.

Lukáš 17:37 – „I odpověděvše, řekli jemu: Kde, Pane? On pak řekl jim: Kdežť bude tělo, tamť se shromáždí i orlice.“

Na co se ptali, když řekli: „Kde, Pane?“ Nemohli se ptát: „Kam půjdou ti, kdo jsou zanecháni?“ protože ti zůstávají, tam kde byli původně. Dotaz se vztahuje k těm, kteří byli vzati. „Kam budou vzati, Pane?“ *„On pak řekl jim: Kdežť bude tělo, tamť se shromáždí i orlice.“*

Význam slova „tělo“ na tomto místě je „mrtvola“, tudíž Pánova odpověď byla: „Kdekoliv je mrtvé zahnívající tělo, tam se shromáždí i orli (mrchožrouti).“ Nejedná se zde o příjemný druh dravce. Mrchožrouti se živí mrtvými těly.

Máte zde v České republice mrchožrouty? Mívají velkou červenou hlavu bez peří a rozpětí křídel velkého orla, krouží kolem a hledají něco mrtvého, čím by se mohli živit. Je tohle místo, kam byste chtěli být vzati? Na místo smrti a zničení? Já na takové místo vzat být nechci.

Mimochodem, kdo byl skutečně vzat v době soudu za dnů Noema? Kdo byl skutečně zanechán? Převrácení byli vzati a Noe, který našel milost u Boha, byl zanechán, aby zdědil zemi. Podobně tomu bude i tentokrát. Amen.

Ještě je zde hodně věcí. Pojdme nyní do veršů v 1. Tessalonicenském 4, kde nalezneme „klíč“. Toto je hlavní pasáž, na níž je učení o vytržení založeno. Musím vám, bratří, říct, že pokud chcete podpořit tuto falešnou doktrínu, musíte vzít Písmo a dostatečně ho překroutit, aby pasovalo tam, kde chcete. Pokud je vezmete přímo, upřímně v pravém významu toho, co zde Bůh opravdu říká, nemůžete toto učení podpořit. Nejdříve se však podívejme na poslední verš 3. kapitoly.

1. Tessalonicenským 3:13 – *„Aby tak utvrzena byla srdce vaše nepoškrvněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příští Pána našeho Jezukrista, se všechněmi svatými jeho.“*

Tento verš souhlasí s verši, na které se podíváme v kapitole 4. Slovo „příští (příchod)“ je v řečtině slovo „parousia“. Jak už jsme vysvětlili, znamená to „příchod a následně trvající přítomnost toho, kdo přišel.“ Jinými slovy, když Pán přijde, již tady s námi zůstane. Neodnese nás ani neodvede pryč z místa, kde jsme.

1. Tessalonicenským 4:15-17 – *„Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, že my, kteříž živi pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé. Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětrí, a tak vždycky se Pánem budeme.“*

Nejdříve si definujme použitá slova. „Nepředejdeme“ zde znamená, že naše proměněná bytost nepředejde ty, kteří již zemřeli v Kristu. „Zachvácení budeme“ je řecké slovo „harpazo“ a znamená „být vzat násilím“. Je ještě několik jiných míst, kde je toto slovo použito. Věřím, že ani v jedné z uvedených situací nebyli lidé vzati ze země. Můžete si poznačit těchto několik míst v Písmu, v každém se soustředíme na slovo „harpazo“.

2. Korintským 12:2-4 – *„Znám člověka v Kristu před lety čtrnácti, (v těle-li, nevím, čili krom těla, nevím, Bůhť ví,) kterýž byl vtržen až do třetího nebe.Že byl vtržen do ráje, a slyšel nevypravitelná slova, kterýchž nesluší člověku mluvíti.“*

Pavel zde mluví o zkušenosti, kterou měl, když měl vizi třetího nebe. Neví, zda byl v těle, či ne. Bibličtí učenci, zdá se, věří, že se to stalo v situaci popsané v knize Skutků, kdy Pavla ukamenovali a zanechali jej

mrtvého.⁵ Zde tedy Pavel říká, že byl vzat a prožil tyto vize nebes. Ve skutečnosti však nikdy neopustil zemi! Byl stále tady.

Dále Skutky 8:39 – „*A když vystoupili z vody, Duch Páně pochopil Filipa, a neviděl ho více komorník; nebo jel cestou svou, raduje se.*“

Filip kázal evangelium a Bůh mu řekl, aby vyšel na poušť. Tam potkal etiopského eunucha a poté, co jej pokřtil, byl vzat pryč a přenesen do města zvaného Azot. Bůh ho nevzal ze země, jen ho přesunul z jednoho místa na druhé, a přitom byl „vzat“.

Další příklad, který chci zmínit, je Zjevení 12:5 – „*I porodila syna pacholíka, kterýž měl spravovati všechny národy prutem železným. I vytržen jest syn její k Bohu a k trůnu jeho.*“

Toto je obraz církve „pacholíka“, která vychází z církve „ženy“. Dábel čeká, aby jej zničil, jen co se narodí, a Bůh ho vytrhne k Božímu trůnu. I zde se jedná o duchovní jazyk. „Trůn Boží“ znamená místo autority. Tudíž pacholík (církvev pacholíka, Boží synové) byl okamžitě vytržen na místo autority v Kristu. Amen.

Ještě jsem nedefinoval všechna zde použitá slova. Dovolte mi, abych to dokončil. Co znamenají v těchto verších „oblaka“?

1. Tessalonicenským 4:17 – „*Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků (v oblacích – podle řec. orig. textu), vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky se Pánem budeme.*“

Židům 12:1 – „*Protož i my, takový oblak svědků vůkol sebe majíce, odvrhouce všeliké břímě, i snadně obkličující nás hřích, skrze trpělivost konejme běh uloženého sobě boje.*“

Jsme obklopeni „oblakem svědků“. Existuje „vzetí v oblacích“, abychom se setkali s Pánem v povětří. Nejedná se zde o přirozená dešťová oblaka. Jedná se o oblaka svatých.

1. Tessalonicenským 4:17 – „*Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků (v oblacích) vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky se Pánem budeme.*“

Podívejme se na dvě slova z tohoto verše: „vstříc (setkat se)“ a „povětří“. A opět, řečtina zná pro vzduch více než dvě různá slova. Pro vzduch v tomto verši je použito řecké slovo „aer“, které popisuje nižší

⁵ Skutky 14:18-19

atmosféru přímo obklopující zemi, vzduch, který dýcháme. Starořecká definice tohoto slova je: prostor od vrcholku hory Olymp po hladinu moře. V tomto verši je správně použito pro vzduch slovo „aer“. Naše setkání s Pánem bude skutečně probíhat zde, na místě, kde žijeme a dýcháme. Ne v stratosféře či troposféře nebo někde v meziplanetárním prostoru.

Na závěr se ještě podívejme podrobně na slovo „vstříc“ či „setkat se“ – „apantesis“. Řeknu vám definici, která dle mého názoru ještě lépe vystihuje podstatu slova než ta ze Strongova řeckého slovníku. Je to definice Bullingerova: „Pro osobu to znamená vyjít ze svého místa a setkat se s někým, kdo přichází z protilehlé strany, a pak vzít tuto osobu, kterou potkala, a vrátit se na své původní místo společně s ní.“

Stejně slovo pro vyjití vstříc k setkání je použito i v jiných pasážích, jako např. v podobenství o pannách v Matouši 25:

Matouš 25:6 – **„O půlnoci pak stal se křik: Aj, ženich jde, vyjděte proti němu.“**

Panny se chystaly na setkání s Pánem. Nejlepší příklad této definice je však v 28. kapitole knihy Skutků.

Skutky 28:15 – **„Odkudž, když o nás uslyšeli bratří, vyšli proti nám (neboli nám naproti) až na rynek Appiův a ke Třem krčmám. Kteréž uzřev Pavel, poděkoval Bohu a počal býti dobré mysli.“**

Pavel byl na cestě do Říma. Pamatujete, jak v předchozí kapitole Skutků ztroskotal? Nyní konečně dorazil k břehům Itálie a zpráva o něm došla až k svatým, kteří žili v Římě. Slyšeli, že Pavel přichází, a proto poslali delegaci, která se s ním měla setkat. Čteme i o místě, kde se setkali, a jak potom Pavla doprovodili zpět do Říma. Vidíte, Pavel nepřišel, aby je odnesl do Jeruzaléma či kamkoliv jinam. Setkali se s Pavlem, přišel s nimi do Říma a zůstal tam, žil tam pak s nimi.

O čem jsme ještě nepojednali? O náhlém, tichém, tajném a okamžitým očekávaném vytržení a příchodu Krista. Chci se toho jen zlehka dotknout. Pojd'me na minutku zpět do 4. kapitoly 1. Tessalonicenským. Verše 16 až 17: **„Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé. Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětrí, a tak vždycky se Pánem budeme.“**

Na tomto místě se nalézají dva naprosto odlišné popisy příchodu Páně a je třeba vyjasnit zdánlivý rozpor. Jeden z popisů nám říká, že Pán přijde „jako zloděj v noci“.⁶ Ten druhý, který je zmíněn v předchozí citaci, popisuje křik archanděla a zvuk trubek. Jak to spolu ladí? Klíčem je pochopení, že se jedná o dva příchody! Předchozí pasáž popisuje něco, co se stane na samém konci soužení, v čase vzkříšení mrtvých. Nic z toho se nestane skrytě. Každé oko to uzří, nikdo to nemine.

A teď jen tak mimochodem – jeden příchod Ježíše už nastal, že! Stalo se to přibližně před 2000 lety. Přišel jako Ježíš Kristus. Přišel jako Král a jako nejvyšší kněz. Většina náboženských lidí té doby jej minula! Jak tedy vypadá Jeho tajný příchod v současnosti? Jako zloděj v noci, náhle, v mžiku, neohlášeně a tajně?

Malachiáš 3:1 – „... *V tom hned (v mžiku) přijde do chrámu svého Panovník, kteréhož vy hledáte, a anděl smlouvy, v němž vy líbost máte. Aj, přijdeť, praví Hospodin zástupů.*“

Malachiáš 3:3 – „*I sedna, přeháněti bude a přečist'ovati stříbro, a přečistí syny Lévi, a vyčistí je jako zlato a jako stříbro. I budou Hospodinovi, obětující oběti v spravedlnosti.*“

Bratří, víme, že toto proroctví se naplnilo na více úrovních. Často se stane, pokud se proroctví naplní jen na přirozené rovině, že lidé bez rozlišení říkají: „Příchod Ježíše, který pročistí svůj chrám, se již naplnil. Znovu se to nestane.“ V Novém zákoně přišel Ježíš do svého chrámu, aby jej pročistil. A ta hlavní věc, od které čistil chrám? Od penězoměnců! Od nespravedlivého jednání s penězi, probíhajícího v Božím domě. (Které i dnes pokračuje v Jeho církvi.) Vypudil tu věc z chrámu.

V současnosti přichází Ježíš do svého chrámu znovu, a přichází tajně (neříká nám kdy). Jak vypadá Jeho chrám v novozákonní době? Je to Jeho lid.⁷ Jeho pravá církev. Amen! Přichází ve své plnosti do svého chrámu. Haleluja! Víte, že když se toto děje, je to jako „zloděj v noci“ a svět se o tom pravděpodobně ani nedozví. Božím synům bude dána moc od Boha, druzí lidé nebudou rozumět tomu, co se stalo. Vidíte, co dělají církve, věřící ve vytržení, s některými verši? Spojují tyto dvě události ve svých výkladech vytržení v jednu.

⁶ 1. Tessalonicenským 5:2, 2. Petrova 3:10

⁷ 1. Korintským 3:16-17, 2. Korintským 6:16

Pokud se podíváte znovu do 1. Těsalonicenským 4:16, zjistíte, že kontext tohoto verše pojednává o vzkříšení z mrtvých: „*Nebo Pán náš s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví, kteříž jsou v Kristu, vstanou nejprve.*“

Díky 20. kapitole Zjevení vím, že vzkříšení mrtvých je poslední věcí, která se stane při fyzickém, reálném, osobním příchodu Ježíše Krista. Je to ta poslední věc z poslední trubky. Pavel říká v 1. Korintským 15:52: „*Neboť zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a my proměnění budeme.*“

V tomto verši je řečeno, že zatroubí a vstaneme z mrtvých. Nejedná se zde o popis události před soužením. Toto se stane po ukončení soužení, okamžitě po jeho skončení.

Slovo Páně pro nás dnešního dne je, bratří: PŘIPRAV SE NA PÁNŮV PŘÍCHOD! Ježíš přichází do svého chrámu. Chce mít svůj chrám čistý. Chce žít a přebývat v tomto chrámu. Proto volá svaté Boží k pokání v tomto dni a této hodině. Amen.

Na tom bych dnes skončil. Doufám, že jsem vás nezahltil. Vyzývám vás, abyste si tyto věci znovu prošli, přežvykovali je a trávili to, co bylo řečeno. Porovnejte doktrínu vytržení s tím, co Bible skutečně říká.

Můžete věřit čemu chcete, já však věřím, že vytržení je doktrínou opilství a svedení, které má oslepit mé smysly a ukolébat mě k spánku. Rozhodl jsem se věřit učení, které mě připraví na příchod Pána Ježíše Krista. Nechci doktrínu, která říká: „Můžeš žít, jak chceš, Pán i tak přijde a vezme si tě pryč. Nemusíš se o nic strachovat.“

Vím, že velké množství církví věří doktríně vytržení. Také jsem tomu věřil. Pak jsem začal zpochybňovat některé věci, které jaksí nepasovaly. Musí to dokonale a úplně souhlasit s celým Písmem, abych tomu mohl věřit. Z toho, co vidím, vím, že učení o vytržení není v souladu s Písmem.